

ALFIE BLOOM

a zlodej
talizmanu

Gabrielle
Kentová

Alfie Bloom

a zlodej talizmanu

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Gabrielle Kentová

Alfie Bloom a zlodej talizmanu – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

ALFIE
BLOOM

ALFIE BLOOM

a zlodej
talizmanu

Gabrielle Kentová

 FRAGMENT

Mojej rodine

1

ÚTOČNÍCI Z DUBA

Alfie sa prevalil na chrbát a usmieval sa na hviezdy, zatiaľ čo mu vietor rozvieval vlasy a pyžamo sa mu trepotalo. Potľapkal kožušinu pod sebou – lietajúca medvedia kožušina bola jediným možným dopravným prostriedkom.

„Dnes si akýsi tichý,“ ozval sa mu pri uchu hlboký hlas. „Stalo sa niečo?“

„Len si vychutnávam ten pokoj, Artan.“ Alfie sa načiahol dozadu a poškrabkal medveďa po hlave. Artan zavrčal od rozkoše, až sa celá kožušina zvlnila.

Mesačné svetlo sa odrážalo od jazera Archelon a osvetľovalo siluetu hradu Hexbridge vynímajúceho sa na vrchole jedného z kopcov, odkiaľ bol výhľad na dedinu. Alfie stále nemohol uveriť, že tam

žije. Jeho otec tvrdo spal vnútri, jeho najlepšia priateľka Amy Siuová takisto - prišla k nim na veľkonočné prázdniny, kým sa jej babička zotavovala zo silnej chrípky. Jeho sesternica Madeleine a bratranec Robin odišli len pred pár hodinami, strávili na hrade celý víkend.

Alfiemu sa páčilo, keď u nich bolo veľa ľudí, najmä keď v predošlom živote žil iba s otcom v pochmúrnom suterénnom byte, kde im spoločnosť robil len kocúr Galileo. Keď zdedil po poslednom Veľkom druidovi Orinovi Hopcraftovi ten veľkolepý hrad, celkom mu to zmenilo život, ale ešte vždy si niekedy vychutnával iba svoju spoločnosť. Kde je lepšie byť sám ako v oblakoch?

Zdalo sa mu, že uplynula celá večnosť od Vianoc, keď sa riaditeľky jeho školy Špata a Škrata zmenili na draka a chceli ho zožrať. Starý mág Orin sa skrýl v Alfiem a ten zachránil situáciu - prekazil ich kúzlo, ale ten pocit moci, ktorý pritom získal, bol takmer rovnako hrozný ako sila draka. Hoci noc bola teplá, zachvel sa, doteraz mal občas nočné mory.

Dnešný sen bol najhorší. Zmenil sa na draka a zožral celú svoju rodinu. Zdalo sa mu to také skutočné, až by prisahal, že keď sa zobudil, ešte mal zelené ramená a na nich šupiny. Prv než znova zaspal, vyrazil k nebu. Pri pokojnom lete si zvyčajne prečistil myseľ, ale tentoraz mal problém zbaviť sa nočnej mory. Dotkol sa talizmanu, ktorý mu vždy visel na

krku. Keď ho nahmatal prstami a vedel, že udrží kúžlo skryté a pod kontrolou, cítil sa bezpečne.

„No dobre, Artan, zavez nás domov.“

„Smer domov,“ zaburácal medveď. „Pevne sa drž!“

Alfie si zaboril prsty do Artanovej hustej srsti a medveď zatiaľ urobil veľký oblúk nad školou Dracaver, potom plachtil k hradu. Odkedy Špatu a Škratu zatkli, Alfie mu sa v škole páčilo. Dúfal, že budú dlho za mrežami kdesi veľmi ďaleko. Riadiateľkou sa teraz stala jeho obľúbená učiteľka slečna Reynardová. Alfie z toho mal radosť. Zdalo sa mu nepravdepodobné, že by sa niekedy zmenila na zúrivú dračicu.

Leteli ponad jazero Archelon k jemnému hukotu rieky, ktorá tiekla okolo hradu a padala v kaskádach z útesu za hradom vo dvoch vodopádoch. Keď medveď plachtil ponad hradné múry, Alfie mu padol pohľad na dub rastúci na vydláždenej polovici nádvorja. Bol ožiarený blikotavým modrým svetlom. Žeby si to len predstavoval? Položil ruku na Artanov ňufák a ukázal dolu. Artan prikývol a ticho sa spustil nižšie, aby pristál za kamenným cimburím.

Alfie zdvihol hlavu, nakúkal cez medzeru v kamennom murive a videl, ako sa okolo stromu pohybuje postava. Padací most bol stále zdvihnutý, tak ako sa niekomu podarilo dostať dnu? Postava vyšla spod stromu a zamierila k hradnej bráne. Alfie vyskočil na nohy, ale keď otváral ústa, že okríkne

votrelca, spoznal, že je to majordóm Ashford. Skryl sa za cimburie, nechcelo sa mu vysvetľovať, čo robí uprostred noci vonku.

Alfie počkal, kým sa za Ashfordom nezavrela brána, potom potľapkal Artana a vleteli cez otvorené okno do jeho spálne. Ešte vždy nikomu z dospelých nepovedal o medveďovi. Báľ sa, že otec by na ňom chcel robiť pokusy, aby zistil, ako je možné, že lieta a rozpráva. Iba Amy, Madeleine a Robin o ňom vedeli a všetci mali prísne zakázané o tom hovoriť, inak stratia právo lietať na ňom.

Medveď ticho preklzol spiacim hradom. Alfie zoskočil pred knižnicou a Artan sa vrátil do svojej útulnej izbičky v južnej veži. Alfie bol po nočnej more stále bdely. Vzal si z knižnice zopár svojich obľúbených komiksov, aby si čítal v posteli, dúfal, že mu nahradia v snoch draka.

Keď Alfie kráčal popri schodoch, z prízemia tam doliehal neznámy hlas. Zmeravel a započúval sa. Hlas znel melodicky, ale drsne. Každé slovo pôsobilo zlovestne.

„Bol si hlúpy, že si sa vrátil. Myslíš, že by sme zabudli, čo si nám ukradol?“

Alfie si pomaly ľahol na koberec a nakukol pomedzi zábradlie do vstupnej haly. V tme tam videl štyroch ľudí. Traja boli veľmi vysokí a mali na sebe dlhé tuniky a kožené vesty. Držali v zovretí najmenšieho z nich, ktorý sa usiloval vyslobodiť.

„Povedz, kde je.“

Muž, ktorému patril ten hlas, mal ostro rezanú tvár a stál tesne pri zajatcovi, ktorý vzdorne vyhlásil: „Na takom mieste, odkiaľ ho nikdy nemôžete vziať. V trezore Muninna a Bonea.“

Ten druhý hlas Alfie poznal. Ashford. Do hradu sa dostali vlamači a vyhrážali sa ich majordómovi! Alfie nevedel, čo robiť. Mohol by zobudiť otca a Amy, ale dve dvanásťročné deti, majordóm a vycivený vynálezca by sa nevyrovnali tým zlovestným mužom vo vstupnej hale.

Jeden z tých mužov vrazil Ashfordovi pod rebrá a majordóm zastonal. Alfie sa zúfalo obzeral dookola a zbadal pri brnení veľký meč. Rozmýšľal, že ho schytí a zbehne dolu schodmi, ale pochyboval, že ho dokáže zdvihnúť do výšky a ohroziť zlodějov.

„Zavedieš nás tam.“

„Tam nikto nemôže ísť, ak nemá ich koč,“ namietol Ashford.

„Tak nejaký privolaj.“

Muž držal Ashfordovi na krku nôž. Alfie sa zachoval inštinktívne. Vyskočil na nohy a vrhol sa celou váhou na brnenie, takže spadlo zo schodov.

„Hej, vy tam! Čo to robíte? Zmiznite odtiaľto!“ kričal čo najhlasnejšie a brnenie zatiaľ rachotilo po schodoch. Uchmatol z neho náplecník a hodil ho do steny, dúfal, že narobí veľký hluk a tí muži si budú myslieť, že na poschodí je celá armáda.

„Alfie, kry sa!“ skríkol Ashford.

Alfie sa hodil na dlážku a len tak-tak sa vyhol zásahu. Rýchlo za sebou sa zabodli do tapisérie za jeho chrptom tri šípy.

„Čo sa to tu deje?“ zvolal Alfieho otec a vybehol zo svojej izby v tej istej chvíli, ako sa Amy vynorila v kockovanom pyžame a s bejzbalovou palicou v rukách.

„Čo sa deje, Al? Nič sa ti nestalo?“

Alfie sa prikrčil za kamennou balustrádou a usiloval sa schúliť do kľbka, zatiaľ čo tí dvaja utekali po chodbe k nemu. „Stojte!“ vykričkol a zhodil ďalšie brnenie, ktoré padalo po schodoch za tým prvým. „Strieľajú šípy!“

„Kto, Alfie? Kto je tam dolu?“ otec sa usiloval prekričať rámus.

„Neviem,“ naznačil Alfie ústami. Ďalší šíp odrazil kus kameňa pri jeho lakti.

Do vstupnej haly s rinčaním padol posledný kus brnenia. Alfie riskoval a vykukol von. Strhla sa bitka. Ashford sa vyslobodil zo zovretia, zúrivo sa krútil a pritom dokonale presne vrážal údery a kopance do votrelcov. *Kde sa naučil tak bojovať?* premýšľal Alfie. Jeden z mužov ležal na dlážke pod schodmi, druhí dvaja ostražito krúžili a čakali na príležitosť zaútočiť.

„Čo urobíme?“ zašepkala Amy a plazila sa k Alfiemu.

Aj Alfie o tom premýšľal. Jeho otec mal očividne

nejaký plán, ako prekabátiť votrelcov, zo steny zvesil štít a kopiju a zakrádal sa k nim.

„Bež do niektorej spálne a zostaň tam zamknutá, kým nezačuješ môj hlas,“ zasyčal, zatiaľ čo zdola sa ozýval krik a rinčanie.

Alfie vyjavene hľadel na otca. Ešte nikdy ho nevidel takého zúrivého a odhodlaného. „Vylúčené! Dolu nemôžeš ísť sám. Neopustím ťa.“

„Nemáš na výber. Choď do svojej izby, ja pomôžem Ashfordovi.“ Prv než Alfie stihol niečo namietnuť, Amy vykričala. Vyskočila na nohy a kričala ponad zábradlie.

„Ashford! Pozor!“

Vo dverách sa zjavila ďalšia postava - žena. Vysoká, hranaté črty chladné, pri pleci luk. Ashford ju nevidel, tvár mal obrátenú k Amy. Alfie kričal spolu s Amy a ukazoval na dvere. Ashford sa obrátil a dvaja muži vyskočili naňho, usilovali sa ho priklincovať k zemi. Vyslobodil sa im zo zovretia, ale neskoro. Vo chvíli, keď sa mu oči stretli s očami tej ženy, vypustila šíp. Prenikol mu cez oblečenie do pleca a svojou silou ho zrazil na dlažbu.

„Nie!“ vykričali Alfie aj Amy odrazu. Alfie vytrhol otcovi z rúk kopiju, zbehol po schodoch a kričal na plné hrdlo, otec a Amy sa držali za ním.

Ashfordovi pretiahli cez hlavu vrece a útočníci ho vliekli k dverám, kde stála lukostrelkyňa. Tvár jej svietila krutou radosťou.

„Stojte! Nechajte ho na pokoji!“ vrieskal Alfie a zúrivo vrhol kopiju. Zarinčala na dlažbe za votrelcami, tí zmizli vo dverách. Zbehol po posledných schodoch a rútil sa cez halu.

„Alfie, počkaj!“ zakričal otec, ale potom vykrikol od bolesti. Alfie sa obzrel a videl, ako padá na brnenie ležiace na schodoch. Amy zastala, pomohla mu na nohy a Alfie zatiaľ vybehol na nádvorie, ich dvoch nechal za sebou.

Dub bol znova zaliaty zvláštnym modrým svetlom. Tentoraz Alfie videl, že svetlo vychádza z diery v strome – bol to akýsi portál. Ashfordovi únoscovia vošli do svetla a Ashforda ťahali za sebou.

„Stojte!“ skrikol Alfie v behu. Dostal sa k stromu vo chvíli, keď Ashfordovi mizli nohy cez portál. Alfie bez rozmýšľania strčil ruky do svetla. Bolo chladné a vlnilo sa ako voda, keď chytil čosi ako koženú vestu. Oprel si nohu o strom a z celej sily potiahol – keď sa vynorila postava, zatackal sa. Bola to tá žena, ktorá strelila do Ashforda. Usmievala sa, v krásnych zelených očiach sa jej zračila zlomyseľnosť, keď mu silno schytila zápästia a krútila nimi, kým nepustil jej odev. Alfie od bolesti zhíkol a usiloval sa vyslobodiť.

„Pustite ho!“ zakričala Amy, keď k nim pribehla. Alfieho otec ju krivkajúc nasledoval. Vo chvíli, keď mal Alfie pocit, že zápästia mu prasknú, žena zúrivo skrikla a uvoľnila zovretie. Amy sa zahнала bejzba-

lovou palicou a udrela ju do líca. Žene okamžite nabehla na žiarivej bielej pleti fialová modrina. Zavrčala čosi na Alfieho v jazyku, ktorému nerozumel. Amy sa vrhla na ženu ako divá šelma, ale žena ju bez námahy odsotila cez celé nádvorie. Žena sa obrátila a znova vstúpila do stromu.

„Alfie, stoj!“ zakričal otec, keď sa Alfie vrhol k portálu.

Vo svetle, ktoré ho zrazu obklopilo, ledva videl. Usiloval sa urobiť krok, ale otec ho chytil za pyžamo a Alfie cítil, ako ho vyťahuje zo stromu.

„Nie!“ skríkol, usiloval sa pohnúť dopredu a okolo uší mu pukotal portál, zatiaľ čo mu otec ťahal nohy späť do nočného vzduchu. „Musíme im zabrániť, aby zobrali Ashforda!“

Počul, ako naňho otec aj Amy kričia, zatiaľ čo sa držal bokov portálu, usiloval sa vyslobodiť z ich zovretia, pozbierať všetku silu a vložiť ju do ramien. Keď sa ťahal dopredu, zdalo sa mu, že prsty sa mu zmenili na pazúry a na ramenách mu naskočili šupiny ako v sne. To s ním porobil ten portál?

Pokúšal sa vytlačiť z mysle ten výjav a vtedy sa v oslepujúcom svetle vynorila postava. Bol to ten muž s ostrými črtami, ktorý ohrozoval Ashforda. Hľadel na Alfieho a v chladných očiach sa mu nezračili nijaké emócie. Vrazil Alfiemu nohou do hrude, takže chlapec vyletel z portálu a dopadol na otca a Amy. Usiloval sa lapiť dych a vtedy videl, ako sa

portál scvrkol na dlhú modrú čiaru a vzápätí svetlo zhaslo.

Alfie sa tackavo postavil, zúrivo búšil päťami do kôry stromu, ale portál zmizol. A Ashford s ním.

2

UKRADNUTÁ ŠOŠOVKA

Alfie hľadel na vydratú opierku na pohovke, na ktorú sa zvalil – každé vlákno videl bolestne jasne. Zišli sa v komnate Abernathy, kde Alfieho otec zrekonštruoval obývačku, akú mali vo svojom byte na Abernathy Terrace. Ten starý nábytok teraz pôsobil príjemne povedome.

Alfie pri každom dychu cítil bolesť, ale oveľa viac než doudieraná hrud' a zápästia ho bolelo pomyslenie, že im vzali Ashforda. Amy sedela pri ňom a otec jej priložil na opúchajúce oko vrečko s ľadom.

„Všetko v poriadku, oči?“ Alfie prerušil ticho, ktoré zavládlo, odkedy sa zatvoril portál.

„Žijem.“ Otec nechal vrečko s ľadom na Aminom oku a bolestne krivkal k svojmu kreslu. „Čo som ti

hovoril na schodoch? Mal si všetko nechať tak.“ Alfie sa nedokázal ani trochu usmiať pri otcovom chabom pokuse nadľahčiť atmosféru.

„Zavoláte políciu?“ spýtala sa Amy.

„Práve o tom premýšlam. Čo by som im povedal?“

Alfie vedel, že otec má pravdu. Kaspian Bone, ich zvláštny právnik, počaril celej dedine - nikto sa nepamätal, že pred Vianocami takmer zničil celú dedinu drak. Inšpektor Wainwright by si myslel, že sa zbláznili, keby mu oznámili, že Ashforda odtiahli cez čarovný portál v kmeni duba.

Starý mosadzný telefón v hale zazvonil. Alfie vyskočil na nohy, bol rád, že má zámienku vyjsť z komnaty, mal v nej pocit, akoby sa okolo neho zatvárala. Prešiel cez strieborné lúče mesačného svetla, ktoré prenikali do vstupnej haly cez okná na prízemí, a zdvihol slúchadlo. Ozval sa milý hlas, ale znel vážne.

„Alfie, tu Emily Fortunová, sekretárka firmy Munninn a Bone. Naše krkavce nám oznámili, čo sa stalo. Nepokúšajte sa sledovať Ashforda. Zatvorte bránu a vyhýbajte sa nádvoriu, kým telefón tri razy nezazvoní. Kaspian Bone po vás posielal koč.“

Keď Alfie počul Emilin hlas, upokojil sa. Kaspian je možno čudný, no Alfie si bol istý, že bude vedieť, čo robiť v tejto situácii.

Poďakoval Emily, zložil slúchadlo a všimol si, že kocúr Galileo sa zakráda po mieste, kde zaútočili na

Ashforda. Oňuchával dlažbu, ježil srst' a pritom ti-
cho nespokojne vrčal.

„Všetko v pohode, stavec.“ Alfie sa sklonil, aby
ho pohladil, ale Galileo mu vykľzol spod prstov,
pritlačil sa k dlažbe a vystrelil von, sledoval pach na
nádvorie.

„Leo! Vráť sa!“ Galileo ňuchal okolo stromu. Alfie
naňho znova zavolať, ale kocúr mu vôbec nevenoval
pozornosť. Alfie zopár ráz predstieral, že zatvára
velkú hradnú bránu a nakoniec ju nadobro zatvoril.
Usúdil, že Galileo sa o seba bude vedieť postarať.

„Kaspian posielala koč,“ oznámil Alfie, keď sa vrá-
til za otcom a Amy. „Máme zostať vnútri, kým ne-
zazvoní telefón.“

„Keby sa vrátili?“ spýtala sa Amy. „Myslíš, že to
urobia?“

„Neviem. Od Ashforda čosi chceli. Myslím, že ho
odviedli, aby to dostali.“

„Čo ak im to odmietne dať?“

Alfie neodpovedal. Nechcel myslieť na to, v akom
nebezpečenstve sa ocitol Ashford.

O dvadsať minút telefón tri razy zazvonil. „To je
signál. Podte.“ Alfie objal otca a pomohol mu odkriv-
kať k bráne.

Amy ovisla sánka pri pohľade na vyblýskaný
čierny koč na nádvorí. Alfie ho spoznal, ten istý koč
takmer pred rokom odviezol jeho i otca do kancelá-
rií firmy Muninn a Bone, kde sa dozvedel, že sa stal

dedičom Hexbridgeského hradu. Šesť čiernych koní stálo v mesačnom svetle a dupotalo po dlažbe.

Kočiš Johannes im kývol hlavou. Dvere na koči sa otvorili. Vyskočili z nich dvaja územčistí bradatí muži v kožených montérkach a masívnych čižmách a zo zadnej časti koča vzali ťažkú čiernu tašku. Vliekli ju k dubu, potom ho obkružili, poklopkávali po ňom, škrabali si brady a pritom tľoskali.

Alfie nechal mužov, aby skúmali strom, vliezol do zamatovej tmy koča a jeho otec aj Amy za ním. Cítil sa nevhodne v tom elegantnom interiéri a ľutoval, že si neprezliekol pyžamo.

„Ublížili ste si.“

Keď sa z tieňa ozval hlas, strhli sa. Petrolejky v koči sa prebrali k životu a odhalili Kaspiana Bornea, ktorý sedel naproti nim. „V našej kancelárii vám to ošetríme.“

„Kaspian!“ zvolal Alfie s úľavou pri pohľade na právnika. Až ho pritom zaboľelo v hrudi. „Nieкто uniesol Ashforda. Odvliekli ho do toho portálu v dube. Musíme ho nájsť a priviesť domov!“

„Strelili mu do pleca,“ vyhrkla Amy. „Boli veľmi vysokí a silní, nedokázali sme im v tom zabrániť.“

„Nevedel som, či mám zavolať políciu,“ ozval sa Alfieho otec. „Chápete, čo by sme im povedali? Čo by sme im *mohli* povedať?“

Kaspian mlčky počúval ich divé rozprávanie, potom čierno-striebornou paličkou poklopkal na

stenu za sebou. Koč sa pohol. „Vaša polícia nemôže pomôcť. Ja tú záležitosť vyriešim sám.“ Alfie počul, ako kone klopocú po padacom moste a ich kopytá dupocú cvalom dolu kopcom. Keď uháňali plnou rýchlosťou, koč sa zaklonil, akoby kone vyskočili do vzduchu a cválali k oblohe. Všimol si, ako Amy napína zrak, aby videla cez okná z čierneho skla.

„Letí...?“ začala Amy.

„To nie je podstatné,“ skočil jej do reči Kaspian, znova obrátil hlavu k Alfiemu - ten si všimol, ako Amy zdvihla obočie, keď ju tak rázne prerušili. „Talizman je... v bezpečí?“

Alfie ho vybral spod pyžama a ukázal právnikovi.

„Dobre. Ešte vždy si myslia, že je v našej kancelárii. Postarali sme sa, aby dub spútal železom, aby sa tí elfi nemohli vrátiť cez portál, kým vyjednáme Ashfordov návrat.“

„Počkajte... *elfi*?“ spýtal sa Alfie. „Tí ľudia boli elfi? To vážne?“

„Žartujem niekedy?“

Alfie si pomyslel, že to by od neho chcel priveľa.

Amy zdvihla aj druhé obočie, keď Kaspian bezstarostne potvrdil existenciu údajne mýtických bytostí. „Čo chceli od Ashforda?“ spýtala sa.

„Predpokladám, že nemá zmysel tajiť pred vami túto informáciu, keď ho znova našli.“

Alfie bol ešte väčšmi prekvapený, že Kaspian je

ochotný odpovedať im na otázky, než z toho, že pripustil, že elfi existujú.

„Šošovku v talizmane,“ vysvetlil právnik. „Chceli ju naspäť.“

„Chceli môj talizman?“ Alfie automaticky zovrel v ruke zlatý kotúč, ktorý mu visel na krku. Prešiel palcom po špirálovitých runách obkolesujúcich fialovú šošovku v strede.

„Alfiego talizman kedysi patril elfom?“ spýtal sa jeho otec.

„Nie talizman, len šošovka v jeho vnútri. Je vyrobená zo vzácného drahokamu, jedinečného svojho druhu. Tú šošovku navrhli tak, aby sa v nej sústredila moc koruny, ktorú kráľovná elfov celé storočia budovala. Plánovala ju využiť na to, aby rozšírila svoju ríšu a zotročila iné kmene a rasy. Elf, ktorý sa nachádzal v jej blízkosti, nás varoval, aké má plány, a môj partner pán Muninn získal na výpomoc nadaného zlodēja, ktorý nám bol morálne zaviazaný, a poveril ho, aby im šošovku vzal. Ashford súhlasil, keď sa dopyčul, že druid Orin Hopcraft potrebuje takú šošovku na vytvorenie talizmanu - talizmanu, ktorý ovláda kúzlo skryté vo vás, Alfie. Keď sa Ashford vrátil, poslali sme šošovku Orinovi. Hoci nemám rád zlodějov, musím uznať, že táto krádež ušetrila veľa životov a ochránila vás. No zdá sa, že elfi sa nikdy nevzdali nádeje, že šošovku získajú späť. Neviem, ako sa im podarilo vypátrať Ashforda.“

„Ashford ho ukradol... kvôli mne?“ Alfie pevne zovrel talizman v hrsti. „Veď ma vôbec nepoznal!“ Len vďaka tomu, že si myslel, že únos nesúvisí s jeho dedičstvom, nemal výčitky svedomia, a teraz mu Kaspian povedal, že súvisí. Ťažko sa mu dýchalo.

„Verte mi, bolo to rovnako v jeho záujme ako vo vašom.“

„Chcete povedať, že ste poslali hľadaného zlodēja, aby u nás pracoval?“ spýtal sa neveriacky Alfieho otec.

„Áno,“ chladne odvetil Kaspian. „No bol to zlodej, ktorý sľúbil lojálnosť vašej rodine. Môžete mu absolútne dôverovať.“

Nebolo to pre Kaspiana typické, že chválil Ashforda. Alfie mal od začiatku podozrenie, že medzi nimi dvoma je istá rivalita, o ktorej nehovorila.

„Prečo je pre nich talizman taký dôležitý, že sú ochotní preň aj zabíjať?“

„Keď prideme do kancelárie, Emily Fortunová vám vysvetlí podrobnosti. Ja sa musím pokúsiť rokováť s kráľovnou. Poslali sme po ňu koč. Ashford jej prezradil, že máme talizman tu, ale ak ho zlomia, nájdú spôsob, ako sa vrátiť na hrad a uchvátiť ho.“

„Ak ho zlomia? Budú ho mučiť?“ zvolal Alfie. „Potom nemôžete strácať čas rozhovormi s kráľovnou. Musíte ho nájsť a zabrániť im v tom! Ak chcú talizman, dám im ho. Len ho vyslobodte!“

Petrolejky blikotali a v koči tancovali tiene, bolo vidieť, že Kaspianovi potemnela tvár. Amy odvrátila